

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Radky Šimkové a soudkyň JUDr. Jany Knotkové a JUDr. Anny Vandákové ve věci žalobce: Ing. P. R., bytem [redacted], proti žalovaným: 1/ Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Praha 2, Palackého náměstí 4, 2/ Královéhradecký kraj, za který jedná Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, o zaplacení částky 150.000,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. října 2011, č. j. 26 C 230/2010-92,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se opravuje tak, že správné označení druhého žalovaného zní: Královéhradecký kraj, za který jedná Krajský úřad Královéhradeckého kraje.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 150.000,- Kč s příslušenstvím, rozhodl, že ve vztahu žalobce a 1/ žalované nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení a že žalobce je povinen zaplatit 2/ žalovanému náklady řízení ve výši 238,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Takto bylo rozhodnuto o žalobě, kterou se žalobce domáhal finančního zadostiučinění za nesprávný úřední postup žalovaných související s postupem Oblastní nemocnice [redacted] která neumožnila žalobci nahlížet do zdravotnické dokumentace jeho otce. Soud I. stupně zjistil, že Oblastní nemocnice [redacted] je společností, jejíž jediným akcionářem je [redacted]. Uzavřel, že žalovaní nejsou pasivně legitimovaní podle zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále OdpŠk), neboť v daném případě nejde o nesprávný úřední postup, za který by odpovídal stát nebo územně samosprávné celky. Pasivně legitimovanou osobou, tedy osobou, která měla porušit zákonné povinnosti, je Oblastní nemocnice [redacted]. Je na žalobci, aby se na tuto osobu obrátil, a to případně příslušnou žalobou u soudu. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle procesního úspěchu žalovaných řízení, když 1/ žalované žádné náklady nevznikly a 2/ žalovanému vznikly cestovné náklady ve výši 238,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání. Vytkl soudu I. stupně nesprávné označení 2/ žalovaného, nesprávné právní posouzení věci, nepřezkoumatelnost rozsudku, opomenuté důkazy a porušení zásady rovnosti stran. Žalobce namítl, že žalobou se domáhá náhrady škody z důvodu nesprávného úředního postupu obou žalovaných při řešení jeho podnětu ohledně nezákonného jednání Oblastní nemocnice [redacted] a nikoliv z důvodu vlastního nezákonného jednání Oblastní nemocnice [redacted]. Poukázal na své vyjádření ze dne 13. 10. 2011. V případě 1/ žalované spatřuje nesprávný úřední postup v tom, že na základě podnětu žalobce neprovedla kontrolu u 2/ žalovaného ve smyslu ustanovení § 86 zák. č. 129/2000 Sb., § 2 písm. b/ zák. č. 552/1991 Sb. a § 24 zák. č. 2/1969 Sb. Podle žalobce byla 1/ žalovaná povinna na základě jeho stížnosti na Krajský úřad Královéhradeckého kraje ve věci nezjednání nápravy ohledně neumožnění nahlížení do zdravotnické dokumentace otce žalobce ze strany Oblastní nemocnice [redacted] povinna zahájit kontrolu u 2/ žalovaného ve věci výkonu přenesené a samostatné působnosti orgány kraje, jmenovitě v oblasti dodržování § 67ba odst. 3 a 4 zák. č. 20/1966 Sb. Tím, že 1/ žalovaná kontrolu neprovedla, včetně uložení nápravných opatření, porušila své zákonné povinnosti, což je nesprávný úřední postup. Toto protiprávní jednání vedlo k zásahu do osobnostních práv žalobce, tj. ke vzniku nemajetkové újmy. V případě 2/ žalovaného spatřuje žalobce nesprávný úřední postup v tom, že 2/ žalovaný na základě jeho podnětu ohledně porušování zákonnosti ze strany Oblastní nemocnice [redacted] jednal v rozporu s ustanovením § 59 odst. 1 písm. i/, j/ zák. č. 129/2000 Sb., podle nichž 2/ žalovaný provádí kontrolu a regulaci činnosti právnické osoby (Oblastní nemocnice [redacted] zřízené krajem. Navíc je 2/ žalovaný povinen provádět kontrolu plnění povinností vyplývajících z obecně závazných právních předpisů podle § 2 písm. c/ a 3 odst. 1 zák. č. 552/1991 Sb. Podle žalobce 2/ žalovaný nezajistil u Oblastní nemocnice [redacted] kterou sám založil a jejíž jediným akcionářem je, aby její činnost byla v souladu s právními předpisy, jmenovitě s § 67ba odst. 3 a 4 zák. č. 20/1966 Sb. Tím 2/ žalovaný porušil své právní povinnosti, které pro něj plynou z postavení zakladatele a jediného akcionáře. To také vedlo k zásahu do osobnostních práv žalobce, tj. ke vzniku nemajetkové újmy. Dále žalobce namítl, že soud I. stupně ignoroval skutková tvrzení a právní argumentaci žalobce obsaženou v jeho podání ze dne 13. 10. 2011, čímž porušil princip rovného postavení účastníků. Rozsudek soudu I. stupně nerespektoval zásady uvedené v ustanovení § 157 o. s. ř.

a založil tak nepřezkoumatelnost rozsudku. Soud I. stupně provedl pouze důkazy navržené žalovanými a k tvrzeným skutečnostem žalobce a jím označeným důkazům nepřihlédl, čímž skutkový stav nelze mít za řádně a úplně zjištěný. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost, eventuálně změnu rozsudku tak, že se žalobě zcela vyhovuje.

Oba žalovaní navrhli potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.

Odvolací soud postupem podle § 212 a § 212a o. s. ř. projednal věc na základě odvolání žalobce a po zopakování listinných důkazů dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.

V odvolacím řízení žalobce odstranil vadu neurčitého označení 2/ žalovaného tak, že jím je Královéhradecký kraj, za který jedná Krajský úřad Královéhradeckého kraje. Odvolací soud postupem podle ustanovení § 211 a § 164 o. s. ř. opravil označení 2/ žalovaného v napadeném rozsudku ve shora uvedeném smyslu.

V odvolacím řízení ještě žalobce učinil dvě podání, v nichž zopakoval a upřesnil argumenty uplatněné již v odvolání.

Žalobce navrhl, aby v odvolacím řízení byly provedeny důkazy (notářskými zápisy, výpisy z obchodního rejstříku) ohledně Oblastní nemocnice [redacted] a ohledně [redacted]. Tyto důkazy nebylo třeba provádět, neboť mezi účastníky není sporu o tom, že společnost Oblastní nemocnice [redacted] vznikla dne 4. 12. 2003, jejím zakladatelem je 2/ žalovaný a jejím jediným akcionářem je [redacted]. Společnost [redacted] vznikla dne 16. 9. 2003, jejím zakladatelem a jediným akcionářem je 2/ žalovaný. Z dále uvedených důvodů pak není pro řízení významné, že dozorčí rada má kontrolní a dohlížecí funkci a že v dozorčí radě má své zástupce 2/ žalovaný, což žalobce tvrdil a chtěl prokazovat uvedenými listinami (což navíc není mezi účastníky sporné).

Odvolací soud zopakoval důkaz obsahem dopisu ze dne 16. 6. 2010, z něhož zjistil, že odbor zdravotnictví 2/ žalovaného šetřil stížnost žalobce týkající se postupu Oblastní nemocnice [redacted] která žalobci neumožnila nahlédnout do zdravotnické dokumentace jeho otce. V tomto dopisu 2/ žalovaný konstatoval, že podle jeho právního výkladu ustanovení § 67b a odst. 3 a 4 zák. č. 20/1966 Sb. má žalobce na předmětné informace právo. V závěru dopisu se uvádí, že tento právní výklad bude poskytnut Oblastní nemocnici [redacted] která je samostatným právním subjektem s právní odpovědností a právní výklad pro ni není závazný. Z dopisu dále plyne, že o výsledku šetření stížnosti žalobce byla vyrozuměna Oblastní nemocnice [redacted] a [redacted] (viz také příložené dopisy 2/ žalovaného ze dne 16. 6. 2010).

Z dopisu žalobce ze dne 17. 7. 2010 bylo zjištěno, že tímto dopisem žalobce podal stížnost na postup Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále také Krajský úřad) a dále uplatnil nárok na náhradu škody. Žalobce si stěžoval na to, že Krajský úřad sice v dopise ze dne 16. 6. 2010 konstatoval nezákonný postup Oblastní nemocnice [redacted] avšak nápravu nezjednal. Podle žalobce tím Krajský úřad zasáhl nepřipustně do osobnostních práv žalobce, v čemž žalobce spatřoval nesprávný úřední postup, a požádal o náhradu škody ve výši 150.000,- Kč.

Dopisem ze dne 6. 8. 2010 Ministerstvo zdravotnictví reagovalo na dopis žalobce ze dne 17. 7. 2010 se závěrem, že uplatněný nárok na náhradu škody není důvodný, minimálně je předčasné (zjištěno z předmětného dopisu).

Dopisem ze dne 23. 8. 2010 odpovídá Ministerstvo zdravotnictví na stížnost žalobce obsaženou v jeho dopise ze dne 17. 7. 2010. V dopise provádí výklad ustanovení § 67ba odst. 3 a 4 zák. č. 20/1966 Sb. a uzavírá, že žalobce má právo na požadované informace o zdravotním stavu svého otce a ztotožňuje se v tomto s výkladem 2/ žalovaného. Dále Ministerstvo

zdravotnictví konstatuje, že 2/ žalovaný při šetření stížnosti žalobce postupoval řádně, vysvětluje žalobci, že jediným možným opatřením 2/ žalovaného ve vztahu k Oblastní nemocnici [redacted] by bylo zahájení správní řízení o zrušení registrace, takový postup však je na úvaze Krajského úřadu. Ministerstvo zdravotnictví vyjadřuje názor, že odlišný právní výklad uvedeného ustanovení nemocnicí nedosahuje takové intenzity, aby mělo být zahájeno řízení o zrušení registrace (zjištěno z předmětného dopisu).

Na základě takto zopakovaného dokazování (které bylo provedeno již soudem I. stupně) má odvolací soud za to, že byly provedeny všechny potřebné důkazy a zjištěny rozhodné skutečnosti pro posouzení uplatněného nároku žalobcem.

Žalobci lze dát za pravdu, že soud I. stupně zcela nevystihl důvod (skutkové odůvodnění) uplatněného nároku. Žalobce se nedomáhá finančního zadostiučnění za tvrzený nesprávný úřední postup Oblastní nemocnice [redacted] spočívající v tom, že mu neumožnila nahlédnout do zdravotnické dokumentace jeho otce, ale za tvrzený nesprávný postup 1/ žalované, spočívající v tom, že řádně nevyřídila jeho stížnost na 2/ žalovaného a nezjedнала nápravu, resp. za tvrzený nesprávný postup 2/ žalovaného, že řádně nevyřídil jeho stížnost na uvedený postup Oblastní nemocnice [redacted] a že nezjednal nápravu. Přes uvedené však lze považovat rozsudek soudu I. stupně za věcně správný.

Podle ustanovení § 1 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci (odst. 1). Územní samosprávné celky odpovídají za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci svěřené jim zákonem v rámci samostatné působnosti (dále jen „územní celky v samostatné působnosti“) (odst. 2). Stát a územní celky v samostatné působnosti hradí za podmínek stanovených tímto zákonem též vzniklou nemajetkovou újmu (odst. 3).

Nárok žalobce se odvíjí od postupu Oblastní nemocnice [redacted], která žalobci neumožnila nahlédnout do zdravotnické dokumentace jeho otce v souvislosti s poskytnutím zdravotní péče. Právo na informace o zdravotním stavu včetně možnosti nahlížet do zdravotnické dokumentace je upraveno v ustanovení § 67ba odst. 3 a 4 zák. č. 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu. Podmínky a rozsah poskytování zdravotní péče v nestátních zdravotnických zařízeních upravuje zák. č. 160/1992 Sb. Oprávnění k provozování nestátního zařízení vzniká rozhodnutím o registraci krajského úřadu příslušného podle místa provozování nestátního zařízení (§ 8 odst. 1 citovaného zákona). Krajský úřad jako orgán příslušný k registraci může registraci zrušit mimo jiné v případě, že provozovatel porušuje podmínky nebo povinnosti ze zákona o péči o zdraví lidu (§ 13 odst. 3 citovaného zákona), případně může za porušování těchto povinností uložit provozovateli pokutu (§ 14 citovaného zákona). Podle ustanovení § 21a citovaného zákona působnosti stanovené krajskému úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

Ze shora uvedeného plyne, že Krajský úřad Královéhradeckého kraje ve vztahu k Oblastní nemocnici [redacted] vykonává (uplatňuje) státní moc v přenesené působnosti, a to v rozsahu stanoveném zákonem č. 160/1992 Sb. Tvrzené pochybení v postupu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ve vztahu k Oblastní nemocnici [redacted] při výkonu této přenesené působnosti tak může být nesprávným úředním postupem státu podle ustanovení § 13 odst. 1 OdpŠk, kdy odpovědným subjektem je stát, za který jedná Ministerstvo zdravotnictví (§ 6 odst. 2 písm. b/ OdpŠk). Z uvedeného je zřejmé, že 2/ žalovaný není pasivně legitimován (není odpovědným subjektem za tvrzený nesprávný úřední postup), pokud při výkonu přenesené působnosti vyřizoval (podle žalobního tvrzení nikoliv řádně) stížnost žalobce na Oblastní nemocnici [redacted].

Do samostatné působnosti Královéhradeckého kraje patří mimo jiné výkon zakladatelské a zřizovatelské funkce, resp. výkon práv kraje jako jediného společníka obchodní společnosti (§ 14 odst. 2 a § 59 odst. 1 písm. i/ a j/ zák. č. 129/2000 Sb.). Ve vztahu k Oblastní nemocnici [redacted] je 2/ žalovaný zakladatelem a dále je zakladatelem a jediným akcionářem [redacted], který je jediným akcionářem Oblastní nemocnice [redacted]. Činnost, popř.

nečinnost 2/ žalovaného jako zakladatele akciové společnosti, resp. jako jediného akcionáře není výkonem veřejné moci (veřejné správy) ve smyslu ustanovení § 19 OdpŠk. Jedná se o výkon zakladatelských, resp. vlastnických práv, při nichž kraj nejedná z vrchnostenské pozice. Za tvrzený nesprávný úřední postup, v němž 2/ žalovaný vystupoval jako zakladatel, resp. vlastník (jediný akcionář), není dána odpovědnost 2/ žalovaného podle zák. č. 82/1998 Sb.

Ve vztahu k oběma žalovaným pak nelze učinit závěr o odpovědnosti za nesprávný úřední postup podle ustanovení § 13, resp. 22 OdpŠk z toho důvodu, že tvrzený postup obou žalovaných při vyřizování stížností (podnětů) žalobce nelze považovat za nesprávný úřední postup. Z provedeného dokazování je zřejmé, že stížnost žalobce na nemocnici byla vyřešena 2/ žalovaným dopisem ze dne 16. 6. 2010, v němž bylo konstatováno právo žalobce na požadované informace o zdravotním stavu jeho otce. Tento dopis s právním výkladem byl zaslán na vědomí jak nemocnici tak [REDAKCE]. Stížnost žalobce na 2/ žalovaného byla vyřešena dopisem ze dne 23. 8. 2010, v němž opět bylo konstatováno právo žalobce na požadované informace a opět byl dopis zaslán 2/ žalovanému. Takový způsob vyřešení stížnosti žalobce (odpovědním dopisem s konstatováním práva žalobce na předmětné informace), jakož způsob nápravy (zaslání vyřízení stížnosti na vědomí subjektu, proti němuž stížnost směřovala) nelze považovat za nesprávný úřední postup. Argumentuje-li žalobce různými kontrolními oprávněními (podle zák. č. 129/2000 Sb., zák. č. 552/1991 Sb., zák. č. 160/1992 Sb., zák. č. 2/1969 Sb.), pak je třeba zdůraznit, že z uvedených zákonů nevyplývá povinnost zahájit konkrétní kontrolní řízení (provést kontrolu), resp. učinit konkrétní nápravné opatření v případě, neumožnila-li nemocnice (zde Oblastní nemocnice [REDAKCE] konkrétní osobě (zde žalobci) nahlédnout do zdravotnické dokumentace. Případná kontrolní pravomoc je v uvedených právních předpisech upravena velmi obecně, v zásadě je zakotvena pravomoc kontrolovat, zda jsou dodržovány zákony a jiné právní předpisy (§ 2 písm. c/ a § 3 zák. č. 552/1991 Sb., § 86 zák. č. 129/2000 Sb., § 24 zák. č. 2/1969 Sb.). Z pouhé zákonem zakotvené možnosti provádět kontrolu dodržování zákonů nelze učinit uzávěr o tom, že žalovaní pochybili (postupovali nesprávně), když v tomto případě konkrétní kontrolu neprovedli. Je zjevně absurdní představa žalobce, že by v případě každé jednotlivé stížnosti jednoho každého stěžovatele na jakékoliv pochybení nemocnice, měla být zahajována kontrola a přijímána určitá nápravná opatření.

Odvolací soud uzavírá, že tvrzený postup žalovaných, jímž vyřídili jeho stížnost na Oblastní nemocnici [REDAKCE] (2/ žalovaný), resp. na Krajský úřad (1/ žalovaná) nelze posoudit jako nesprávný úřední postup. Není-li nesprávný úřední postup, není dána odpovědnost podle OdpŠk a žalobci nelze přiznat finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu.

Nad rámec uvedeného lze dodat, že žalobce netvrdil a tím spíše neprokázal vznik nemajetkové újmy. Žalobce se mýlí, pokud zastává názor, že v případě nároku na nemajetkovou újmu postačuje pouhé protiprávní jednání orgánu veřejné moci. Stejně se žalobce mýlí, má-li za to, že zásah do jednotlivých práv znamená sám o sobě vznik nemajetkové újmy. Žalobce sice v žalobě i v dalších svých podáních tvrdí a konkretizuje jednotlivá práva, do nichž bylo zasáhnuto (zásah do práva na informace, na ochranu zdraví, domáhat se svého práva podle § 67ba zák. č. 20/1966 Sb. u jiného orgánu státní moci, na posmrtnou ochranu osobnosti jeho otce, na ochranu soukromí, na rovnost zacházení), avšak tím pouze tvrdí příčinu (zásah) vedoucí k možné újmě, nikoliv újmu samotnou jako následek takového zásahu. Pro vznik odpovědnosti za nesprávný úřední postup podle OdpŠk se však vyžaduje existence tří předpokladů, a to nesprávný úřední postup, vznik újmy a příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem újmy. Konkrétní újmu žalobce ani dostatečně netvrdil, tím spíše neprokázal. Protože se žalobce, ačkoliv řádně předvolán, k žádnému jednání nedostavil, nemohlo mu být tímto směrem dáno poučení podle ustanovení § 118a o. s. ř.

Námítka žalobce, že rozsudek soudu I. stupně je nepřezkoumatelný, není důvodná. Z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně je zřejmé, jaké skutečnosti vzal soud I. stupně za zjištěné

a jak skutkový stav posoudil po stránce právní. Soud I. stupně zcela jasným a přezkoumatelným způsobem vyslovil svůj názor na žalobou uplatněný nárok a tento názor dostatečně vysvětlil. Na přezkoumatelnosti rozsudku nic nemění, že soud I. stupně přesně nevystihl důvod uplatněného nároku, jak je již shora uvedeno. Není ani důvodná námitka, že soud I. stupně porušil zásadu rovnosti, resp. opomenul tvrzení a důkazy navržené žalobcem. Soudem I. stupně byly provedeny všechny navržené důkazy potřebné k prokázání skutkového stavu. S ohledem na právní závěr soudu I. stupně o nedostatku pasivní legitimace obou žalovaných se soud I. stupně nevyjadřoval k důkazům týkajícím se jednotlivých stížností a odpovědí na tyto stížnosti. S ohledem na právní názor odvolacího soudu, byly odvolacím soudem důkazy zopakovány (viz shora uvedená zjištění).

Odvolací soud považuje rozsudek soudu I. stupně za věcně správný, neboť není dána odpovědnost žalovaných za nesprávný úřední postup podle OdpŠk z toho důvodu, že tvrzený postup žalovaných (neprovedení kontroly) není nesprávným úředním postupem.

Odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil podle ustanovení § 219 o. s. ř., a to včetně správného výroku o nákladech řízení.

Podle ustanovení § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o. s. ř. bylo rozhodnuto o nákladech odvolacího řízení, když úspěšným žalovaným v odvolacím řízení náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 17. dubna 2012

JUDr. Radka Šimková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Ciprovská